

[Finansministeren]

For tjenestemænd, der beklæder stillinger som foresatte, således at de leder og instruerer underordnede, finder finansministeriet det nødvendigt at ikende en bøde af samme størrelse som den foretagne lønafkortning.

For deltagelse i arbejdsnedlæggelser ud over 3 timer anser finansministeriet det for påkrævet for alle implicerede tjenestemænd at ikende en bøde, som dog, hvor der ikke foreligger særlige forhold, vil kunne maksimeres til $\frac{1}{25}$ af månedslønnen.

Det tilføjes, at en disciplinærforsøelse af særlig karakter foreligger for personer, der beklæder stillinger som foresatte, såfremt de pågældende erklærer sig ude af stand til eller vægrer sig ved at afgive tjenstlig indberetning om deltagelse i arbejdsnedlæggelser, eller tilskynder til sådan undladelse. For så vidt angår deltagende tjenestemænd hviler pligten for den foresatte tjenestemand til at afgive tjenstlig indberetning til overordnet myndighed på bestemmelsen i tjenestemandslovens § 10, stk. 1, sammenholdt med § 20, stk. 1. I øvrigt følger en sådan pligt af de instruktioner, som de respektive myndigheder er beføjet til at udstede.

Tilsidesættelse af denne pligt må efter finansministeriets opfattelse betragtes som en alvorlig forsøelse, således at tjenstligt forhold iværksættes for tjenestemænds vedkommende i overensstemmelse med reglerne i tjenestemandslovens §§ 20-22, medmindre den i § 24 angivne uforbeholdne tilståelse foreligger. Som disciplinær sanktion forekommer det nødvendigt at anvende en straf, der ikke er mindre end bøde på $\frac{1}{2}$ måneds løn.

Den i cirkulæret af 12. marts 1979 omhandlede efterfølgende meddelelse fra vedkommende ministerium til finansministeriet om tjenestemænds arbejdsnedlæggelser samt de skridt, der i den anledning tages af vedkommende minister, skal kun indeholde oplysning om antallet af deltagende tjenestemænd og de anvendte sanktioner.

Knud Heinesen

/ I. Egeberg

Til ministeren for skatter og afgifter (21/5 79) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at nedsætte vægtafgiften på gasdrevne biler, således at denne bliver som for benzindrevne biler?«
(Spm. nr. 1000).

Begrundelse.

Det må formodes at være i samfundets interesse, at en langt større del af bilkørslen sker ved gasdrift end ved benzindrift. Spørgeren forestiller sig derfor,

a) vægtafgiften på gasdrevne biler nedsat til at være den samme som for benzindrevne biler, alternativt helt bortfalder,

b) afgiften på bilgas forhøjet, således at bilgassen detail vil komme til at koste de ca. 3 kr., benzin koster i dag pr. liter,

c) benzinafgiften forhøjet med 1 kr. pr. liter udover den nuværende pris.

Dette vil give et merprovenu, der kombineret med besparelsen i den offentlige sektor kan mindske underskuddet på statsbudgettet. Også betalingsbalanceunderskuddet vil blive påvirket positivt på næsten samme vis, som hvis der foretages en ensidig forhøjelse af benzinafgiften for at formindske forbruget.

Der ville imidlertid opnås flere andre fordele, som ikke vil opnås ved blot at forhøje benzinafgiften:

1) Større uafhængighed af olieleverancen samt større begrundelse for de store investeringer i Nordsøgas.

2) Ikke de samme store ulemper for erhvervslivet som ved den ensidige benzinprisforhøjelse, idet netop erhvervslivet kan omstille sig relativt hurtigt til gaskørsel.

3) Oprettelse af flere danske arbejdspladser, merproduktion og installation af gasanlæg. Det er oplyst for mig, at prisen på indlæg incl. installation er knap 5.000 kr. Denne fordel vil dog blive formindsket, da bilproducenterne naturligvis vil omstille deres produktion til Danmark til gasdrevne. Mig bekendt forbereder SAAB allerede på nuværende tidspunkt en gasdrevne model.

Spørgsmålet kunne være stillet til finansministeren om hans opfattelse af de økonomiske konsekvenser af en omlægning som den skitserede, samt til handelsministeren om hans opfattelse af de forsyningsmæssige resultater af en gennemførelse af tankerne. Dette er ikke sket, og jeg anmoder ministeren for skatter og afgifter om i sin svarrede-